

HLEDÁNÍ NOCLEHU – vánoční scénka

Maria a Josef hledají v současné době místo – jako tenkrát v Betlémě

1. scéna: Zkouška sboru

Sbor: Adeste, fideles... (*Kancionál č. 219; píseň vybrat podle možnosti.*)
Dirigent: Kdo to tam bručí? Co to slyším! Znovu!
Sbor: Adeste, fideles, laeti, triumphantes...
Dirigent: Kdo to byl? S takovou to do Vánoc nestihneme. Zbývá jenom pár dní. Nemůžeme si přece dovolit na Štědrý večer vyluzovat falešné tóny! Tak ještě jednou!
Sbor: Adeste, fideles, laeti, triumphantes...
Někdo klepe. Maria a Josef vcházejí dovnitř.
Dirigent: To snad není pravda. Kdo to zase jde? Co hledáte, prosím vás? Tady je zkouška sboru. Copak to nevidíte? Nacvičujeme na Vánoce! – Pokud hledáte starostu, tak ten bude na úřadě až zítra. Je tam od osmi hodin!
Josef: My hledáme nocleh. Moje žena... jak vidíte...
Dirigent: To sice vidím, ale já tady mám jinou práci. Musíme to nacvičit a máme málo času. Nashledanou!

2. scéna: Pečení vánočky

Žena: (*Někdo stojí u dveří. U stolu stojí žena, na vále si připravuje mouku.*) Kdo to teď může být? Evička, Věrka, nebo snad děti? Ne, ty by předtím zatelefonovaly. To by mi tak ještě scházelo, aby mě teď někdo vyrušil! Těsto je právě hezky nakyнутé... (*Hlasitě ke dveřím:*) Ano, ano, už jdu! To je ale spěchu!
Maria: Dobrý večer. Promiňte, že rušíme. Neměla byste náhodou...
Žena: Nic nepotřebuju a nic nehodlám kupovat! A kromě toho mám dost práce! Ti dnešní mladí, to snad není možné! Vypadají jako cikáni. To aby měl člověk strach otevřít. Zase někdo, kdo po vás něco chce. To je tady každou chvíli!
Josef: My jsme se chtěli jenom zeptat, jestli byste pro nás náhodou neměla nocleh. Jedeme z daleka a...
Žena: No nazdar, ještě tak cizí lidi do domu! Běžte na bytový odbor nebo na Armádu spásy! Já nemám místo! A rušíte mě v přípravě na Vánoce. Člověk nemůže v klidu ani uplést vánočku! Jak se pak má člověk pozitivně naladit na Vánoce?!

3. scéna: Před obchodním domem

Maria: Josefe, já už nemohu. Necítím nohy a mám bolesti v zádech. – Ach, podívej se, tam je veliký dům s mnoha okny. Všechno je rozsvíceno! Tam snad najdeme místočko, kde přespíme!
Josef: Pojď, zkusíme, jestli nám tam někdo pomůže. Zeptáme se toho pána u vchodu. Vypadá tak důvěryhodně!
Santa Klaus (*ke skupince malých dětí*): Tak co, děti, byly jste hodné?
Prodavač: Milí rodiče, teď máte příležitost nechat udělat báječnou fotografii vašich zlatíček – a budete mít krásný dárek pro babičku a dědečka. Za pouhých 39 Kč!
Josef: Já bych chtěl...
Prodavač: Ale jistě, mladý pane, mladý manželský pár, který bude mít co nevidět miminko, se může taky nechat vyfotit! Máte to za 39 korunek!
Maria: Ale my nemáme žádné peníze, my jsme jenom chtěli...
Prodavač: Cože? Žádné peníze? A co tady teda děláte? Jdou nakupovat, a nemají peníze... Odstupte, prosím, abych mohl obsloužit jiné. (*Hlasitě vyvolává:*) Fotografií se Santa Klausém! Za pouhých 39 korun!

Josef: Marie, nebuď smutná, určitě něco najdeme. Poslouchej, není to krásná hudba? Tam budou určitě milí lidé. Pojďme se tam podívat.

4. scéna: Firemní vánoční besídka

Ředitel: Milé kolegyně a kolegové! Jako každý rok, i letos se chceme ohlédnout zpět za naší úspěšnou prací. Každý z vás věnoval firmě to nejlepší. Jako ve velké rodině. A dnes jsme se tu sešli, abychom společně...
Josef: Dobrý den. Neměli byste náhodou...
Ředitel: Slečno Nováková, vy jste je pustila dovnitř?
Slečna: Samozřejmě, že ne, pane řediteli!
Josef: Neměli byste pro nás, prosím, nocleh? Moje žena má krátce před porodem!
Ředitel: Prosím vás, tady ne! Na to máme přece nemocnice, ne? Pane Procházko, zavezte tu mladou dámu do nejbližší nemocnice! ... Kam zmizeli? No, to je jedno. Kde jsem to přestal...? Sešli jsme se, abychom společně vánočně poseděli. Pozvedněme tedy své číše!

5. scéna: Na faře

Farář: Když vyšlo nařízení od císaře Augusta... – ale to už přece všichni mockrát slyšeli! O čem já jenom letos budu kázat?
Hospodyně: Pane faráři, jsou tady nějakí lidé a chtějí s vámi mluvit! Byli až v kuchyni!
Farář: Ale paní Motyčková, víte přece, že si připravuji kázání!
Hospodyně: No vím, ale myslela jsem si, když ta žena... A vypadají tak smutně!
Farář: Jestli mají hlad, tak jim dejte něco k jídlu. Ve špajzu je dost věcí. A dejte jim adresu na Charitu.
Hospodyně: Když myslíte...!
Farář: Jestli chcete na Vánoce slyšet nějaké kázání, tak ať už mě nikdo neruší. Budte tak hodná a vyřídte to, prosím.

6. scéna: Nadílka v jedné rodině

Maria: Stmívá se a obchody se postupně zavírají. Nevím, co budeme dělat.
Josef: Už i já pomalu pochybuju. Ještě to zkusíme tady, co myslíš?
Maria: No, zkusit to můžeme. (*Před domem jsou dvě děti – Klárka a Gábina.*)
Klárka: Teď nemůžete dovnitř, je tam Ježíšek!
Gábina: A tatínek strojí stromeček!
Matka: Klárko, Gábino, s kým to mluvíte? Dobrý večer, hledáte někoho?
Josef: Hledáme místo na nocleh. Moje žena je ve vysokém stupni těhotenství. Už to nebudeme dlouho trvat.
Matka: To je mi ale líto. Nevím, kam bych vás mohla dát. My taky nemáme moc místa. Děti, jděte domů, brzy bude nadílka! – Zkuste to ještě jinde. Mnoho štěstí a všechno nejlepší!

Píseň: Tichá noc. Maria s Josefem přicházejí už s Ježíškem v náručí.

Maria: Ach, Josefe, bylo to těžké, když jsme tenkrát nemohli nic najít. Ti lidé byli tak zaměstnání sami sebou a nechtěli se s námi vůbec obtěžovat!
Josef: Myslíš, že by to bylo v současnosti jiné? Že by na nás teď měli čas? No, třeba už nežijí tak uspěchaně, třeba se tak neštvou za vším možným!
Maria: Už to mají jednodušší. Vědí, že Bůh přišel na svět jako malé dítě, jako můj Syn! Teď už by nám snad nezavřeli před nosem? Vždyť skoro všichni lidé slaví Vánoce!
Josef: Já se jich pro jistotu zeptám. (*Obrací se k publiku.*) Dobrý večer (den), je tady prosím někdo, kdo by pro nás měl místo a čas?